

בסיעתא דשמיא

שיעורים בפרשת השבוע

שנאמר בבית המדרש

בית יהושע

רחוב מנחת יצחק 2

עיה"ק ירושלים תובב"א

**ע"י הרה"ג ר' מנשה ישראל
רייזמן שליט"א**

יום ב' פרשת לך לך

ו' חשוון תשע"ז

ניתן לשמוע בקו ישיר: 03-6171105

www.kolhalashon.com

נכתב לפני עריכה

**ניתן להאזין לשיעורים
בקול הלשון**

03-6171105

לשמיעה, צפיה, והורדה,

וכן להורדת הקונטרס

באתר קול הלשון

www.kolhalashon.com

להערות ותיקונים:

tateziser@gmail.com

שיעור יומי ע"י הר"ה ג'ר' מנשה ישראל דייזמן שליט"א

יום שני פרשת לך לך - ו' חשוון תשע"ז

הרן נשרף כיון שתלה אמונתו בהצלחת אברהם

א' במדבר קדש להרה"ק רבי שלום מבעלזא זי"ע שאברהם אבינו נכנס לאש באור כשדים והצילו הקב"ה בדרך נס, אחיו הרן היה תלמידו וביקש נמרוד לזרוק גם אותו לאש, הרן הסתפק באמונה, וכשניצל אברהם שאלו את הרן, של מי אתה? אמר הרן, כיון שיצא אברהם מאור כשדים הרי אני משלו, וכיון שתלה את אמונתו בהקב"ה ע"י תליתו באדם, ואם היה לו קושיות באותו אדם שהוא רבוק בו, היתה האמונה בהקב"ה מזדעזעת, לכן לא ניצל ונשרף.

כי האמונה שלנו בהקב"ה אינה תלויה לא ברבי, לא בנביא, ולא בבעל רוח הקודש, וכיון שהרן תלה את האמונה בה' ברבו אברהם אבינו, אין זו אמונה שלימה. כששאלו חנניה מישאל ועזריה את הנביא יחזקאל אם הם ינצלו מן האש, אמר הקב"ה ליחזקאל הנביא שיענה להם שלא ינצלו, לאחר שנצלו, אמר הקב"ה, בוודאי רציתי להצילם מתחילה, אלא שכל המוסר עצמו על מנת שינצל, אין אמונה שלימה, ויש בלבו טינא. אין האמונה תלויה בשום דבר, לא בנס ולא בשום דבר.

וכ"כ רש"י בפ' אמור במצות קידוש השם, שכל המוסר עצמו על קידוש השם, ימסור עצמו על מנת למות, שכל המוסר עצמו על מנת הנס אין עושין לו נס, וכן מצאנו בחנניה מישאל ועזריה שמסרו נפשם שלא על דעת שינצלו, וכן נכנס אאע"ה לאש על דעת שלא ינצל, משא"כ הרן נכנס לאש על מנת להנצל.

ביקש הרן למנוע את השידוך של אברהם ושרה, ונשרף

והקשה השר שלום מדוע לא הציל אברהם אבינו את תלמידו הרן, אמנם לא היתה אמונתו שלימה, אך סוף סוף היתה אמונתו על ידו, ואם עתה אמר 'אני של אברהם' איך לא הציל אותו זכותו של אברהם אבינו?

ותירץ השר שלום ע"פ רוח הקודש שהרן היה אבי מלכה ואבי יסכה, ורש"י גילה את הסוד שיסכה היא שרה, ומילכה נישאה לנחור השני, כי אברם היה הראשון והרן השני, וביקש הרן לתת את הגדולה לגדול ואת הקטנה לקטן, כמו שמצאנו בלבן שאמר 'לא יעשה כן במקומנו' לתת הגדולה לקטן, ומסתמא היא לו מסורת מאבותיו, וכן ביקש הרן לתת את מילכה לאברם, ואת יסכה לנחור, וה' ירחם איזה סוג שידוך היה זה, תערובת של אברם עם מילכה, שהיא ילדה כמה קליפות טבח גחם תחש מעכה, ואילו אברם ביקש לישא את שרה אמנו, יסכה הצדקת שסוכה

ברוח הקודש.

וכמו במעשה דבתואל שביקש למנוע את השידוך של יצחק ורבקה, בא מלאך וסלקו, כך כאן בהרן שביקש למנוע את השידוך של אברהם ושרה, לכן לא נעשה לו נס, ונשרף על קידוש השם, מה שייך יותר טוב מזה. ובזה מיושב שזכותו של אברהם לא הציל אותו, אדרבה שרף אותו, כדי שיוכל אברם לישא את שרה. זכותו של הרן לא נאבד, כי לוט נולד ממנו והוא שורש רות ונעמה, שורש משיח צדקנו. הרי שהזכות ברוחניות עמד לו לעד, אך באותה שעה לא ניצל מן האש כדי שלא יעכב השידוך של אברהם ושרה.

הע"ז בדור אנוש השתלשלה בכמה מדרגות של טעות מדור לדור

כתב מהר"ם שיק עה"פ ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים.. ויפץ ה' אותם על פני כל הארץ. ותמהו הראשונים מה היתה העבירה הגדולה שם, אתמול הזכרנו מדברי המאור ושמשי, ועתה נלמד דברי מהר"ם שיק שהוא יסוד גדול לדברים הנוגעים בעיקרי הדת ונוגע מאד בימינו. כי הנה אמרו חז"ל שדור הפלגה 'פשטו ידם בעיקר' היינו שפגמו באחד מיסודות הדת.

ונודע מש"כ הרמב"ם בהל' עבודה זרה שבימי דור אנוש טעו בני האדם טעות גדולה ונבערה דעת עצת חכמי אותו הדור, ואנוש עצמו היה מן הטועים, טעותם היה, היות שהקב"ה ברא כוכבים וגלגלים ותלאם בשמים וחלק להם כבוד, וכוכבי הלכת יש להם השפעה, כל כוכב הוא כלי וצינור של השפעה לעולם, כמו שנאמר אשר חלק ה' לכל העמים, וכל הרוצה לראות השפעת כל כוכב בפרטיות יעיין ב'כתר מלכות' לרבי שלמה אבן גבירול במחזור דיום הכיפורים, וכמו שמצאנו במג"א שלא לקדש בליל שבת בין שש לשבע, שהוא זמן של כוכב מאדים שהוא צינור לשפע לא טוב, לזאת יקדים לפני שש שהוא השפעת כוכב צדק, או לאחר שעה ז' שהוא השפעת כוכב שנקרא כוכב.

ואמרו דור אנוש, שמכיון שהקב"ה נתן שפע לאותו כוכב, הגם שאי אפשר לדבר עם הכוכב, אך רצון האל ב"ה לכבד את אלו שהוא חלק להם כבוד. משל למלך גדול שמתחת ידו יוצאים פרנסת כל בני המדינה, ותחתיו עומדים כמה שרים הממונים לחלק את השפע לכל עיר ושכונה, ומסתמא הוא כבוד המלכות לכבד את שריו ועבריו, כך עלה על לבם של דור הפלגה, ולזאת בנו היכלות לאותם כוכבים, לא שכיוונו לעבוד לאותו כוכב, אלא לכבוד מלכו של עולם שהוא כיבד את אלו העבדים, לכן רצו לשבחו ולפארו ולהשתחוות. זה היה טעות הראשון של דור אנוש.

בדור שני הגיעו נביאי שקר, ואמרו שרצון הבורא להשתחוות לאותם הכוכבים, לעשות צורתם ולכבדם ולפארם מאד, כל העם הנשים והקטנים, והיה הנביא בודה

מלבו איזה צורה של כוכב, והיו מציירים אותה הצורה והחלו לעבוד את הכוכב.

ברור לאחר מכן הוסיפו עוד שזו הצורה עצמה מטיבה ומריעה, וראו לעבדה וליראה ממנה, והכומרים אומרים להם שבעבודה זאת שתעשו לכוכב, יהיה לכוכב נחת ממכם והוא ישפיע עליהם שפע, תרבו ותצליחו. והתחילו כוזבים אחרים לומר שהכוכב או הגלגל עצמו דיבר עמם. וכל כוכב היה 'אומר' עבדוני כך וכך. ופשט בכל העולם הטעות הזה.

לאחר שנשתקעו בזאת העבודה, וארכו הימים, נשתכח השם הנכבד והנורא מפי כל היקום ודעתו ולא הכירוהו, וכל עמי הארץ והנשים והקטנים לא ידעו רק מאיזה צורה של עץ, עד שאמרו שאין אלוה רח"ל, רק ידעו מאותו כוכב ומזל, ורק יחידים בעולם ידעו ממנו כגון חנוך ומתושלח ונח ושם ועבר, ועל דרך זה היה העולם מתגלגל עד שנולד 'עמודו של עולם' שהוא אברהם אבינו.

מי החזיר את העבודה זרה לאחר המבול?

הרי שזה הטעות התחיל ברור אנוש, והמשיך לדור הפלגה ולעוד דורות עד שבא אאע"ה, וצריך להבין שהרי בתוך אלו השנים היה מבול בעולם ונמחקו כל עובדי עבודה זרה, איך לא הזכירו הרמב"ם ומנה את סדר דורות עובדי ע"ז מדור לדור ולא הזכיר כלל המבול ונח, ורק הזכיר חנוך מתושלח שם ועבר, הרי עבר נולד אחר המבול. והרי נח ובניו שמעו דבר ה' כשאמר להם לצאת מן התיבה, שם חם ויפת לא עבדי עבודה זרה, א"כ איך נתגלגל שוב ירידת הדורות לאחר המבול, וחזרו שוב לעבודה זרה. והלא מאחר המבול היה שלוש מאות וארבעים שנה עד שנולד אברהם אבינו. כי נח יצא מהתיבה בן שש מאות ואחת ומת בן תשע מאות וחמישים, הרי שמ"ט שנה, ונ"ח שנה קודם שנסתלק, נולד אברהם אבינו, ואז כבר היה הטעות בתוקפו כמה מאות שנה, מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, וצ"ע מי חידש את הע"ז לאחר המבול, איך התחילו המהדורות של הטעויות לאחר המבול, האם גם היה אותו הסדר שבתחילה האמינו בהשי"ת רק שכיברו את הכוכבים וכו'?

וכתב מהר"ם שיק ע"פ מש"כ העיקרים מאמר ג' פרק י"ח, כי באמת כמה מאות שנה לאחר המבול שקטו עובדי עבודה זרה, שעדיין ראו את התיבה על הרי אררט, מסתמא היו נוסעים לשם מפעם לפעם לראות את התיבה, וספרו האבות לבניהם כל המעשה שהקב"ה עשה מבול ונשאר תיבה עם נח וכו'. ולמרבה הפלא גם בימינו אין דת בעולם שאין להם מסורת על המבול והתיבה, מסין ועד אוסטרליה, לכל האומות והדתות הרחוקות מאד, אפי' כפרים נרחים שלא שמעו על אומות גדולות, יש להם מסורה שהיה פעם שטף מים ועשו תיבה וכך נשארו לחיות, הדברים ידועים בכל העולם כולו.

אחר המבול נתפשטה ע"ז חדשה להאמין בכח שהבורא נתן באדם

אלא שלאחר כמה מאות שנים התחיל טעות חדשה, טעות שלא היה בתחילה לפני דור המבול, והיא קיימת עד ימינו אנו, ולא עוד אלא שהטעות הזו נתפשטה גם בין שומרי תורה ומצוות, חסידים ואנשי מעשה, הדעה היא זאת: הן אמת שיש בורא בעולם, אלא שהבורא ברא את האדם עם כח גדול מאד, שיוכל להשפיע על הכוכבים העליונים, לא באופן שצריך לעבוד אותם כמו שטעו לפני המבול, אלא שחשבו שע"י שהוא יתקשר אל העליונים יוכל להשפיע על עצמו שפע, שבכחו יוכל להכריח את רצון הבורא לרצונותיו. וזה שאמרו 'הבה ונעלה לרקיע ונעשה עמנו מלחמה', שיחשוב שיש לו את הכח העצמי להמשיך עליו שפע, בכח המחשבה והרצון. כאילו האדם עצמו הוא כח ושלטי, ויכול להביא על עצמו טוב או רע, ואזי אפי' אם יש גזירת ה' לעשות מבול, יוכל עם הכחות החזקים שבנפשו, לעצור את המבול. וזהו 'ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ'.

כי יש דרך שמתקשרים להשי"ת ע"י הנבואה, אלא שלצורך זה צריכים לשמור מצוותיו ולהתקדש מאד במעשיו, הם בקשו להתרומם מדרכי הטבע ע"י שיהיו שליטים על הטבע, 'נבנה לנו עיר ומגדל וראשו - של האדם - יגיע השמימה', כמו שאמרו חז"ל שיקחו קרדומות ויכו למעלה, אין הכונה להכות את השמים עם קרדום, אלא שהיו משכנעים זה את זה שהאדם יש לו כח נפלא להשפיע בעליונים.

האמונה הצרופה שהכל ביד ה', הוא מטיב להולכים בתמים ומעניש לחוטאים

רציתי להאריך בזה מעט, כיון שזה נוגע מאד לדורנו בפרט בשנים האחרונות, אם היו שותקים גם אני הייתי שותק, אך כיון שהם מפרסמים מזדוונות תחת כל עץ רענן על קורסים והרצאות, מותר גם לנו לשמוע דרך התורה כנגד דרך הגויים.

כי יש דרך התורה, שהקב"ה מנהיג את העולם, והכל בידו יתברך, לך השם הגדולה הגבורה והתפארת והנצח וההוד, והעושר והכבוד מלפניו יתברך לבר, אין האדם יכול לעשות בעצמו כלום, אינו יכול להמשיך על עצמו שום דבר, לא עשירות ולא כבוד, כי אדם אין לו כלום, הוא עפר ואפר, הוא נברא בעולם לעשות רצון ה', אם יעשה מצוה יקבל שכר, אם ח"ו יחטא, יקבל עונש, ואם הוא צריך רפואה או ישועה, אין לו שום דרך להמשיך על עצמו את הישועה ואת הרפואה בכח הרצון והמחשבה, רק כשיבקש ויתחנן מלפני השי"ת. זהו יסוד היהדות שהקב"ה הוא הבורא ואנו בטלים אליו.

שיטת ה'סוד' שנתחדשה אצל אומות העולם לפני כמאה שנה

במאה שנים אחרונות באו כמה מחכמי הגויים, כיון שלא עמדו רגליהם על הר סיני ואין להם מסורת אמת במציאות העולם, לכן טעו לומר שהאדם יש לו כח גדול

מאד למשוך על עצמו טובות או רעות, והוא יכול לסובב את כל היקום סביבו, את הראש של החברים שלהם, שהכל יתהנג כרצונו. ואלו הגויים הדפיסו את דברים בספר שנקרא 'הסוד' - באנגלית. מליוני אנשים בעולם קנו את הספר ומאמינים בו. והתחילו לחיות כך, שאם יחשוב אדם שהוא מגנט של שפע, שיש חלק במח בקדמת הראש שנקרא תת מודע, שאם יתבונן חזק במחשבות, יוכל למשוך לעצמו כל טוב, ואינן צריכים כלל לטובות של הבורא, כי האדם עצמו ממשיך על עצמו מה שהוא רוצה. ואותם הגויים הוסיפו לכתוב שם, שהדבר הזה כתוב גם בדת היהודית.

יכולים למצוא ראיות מספה"ק לכל דבר בעולם

והנה אין להכחיש שיכולים למצוא מקורות מחז"ל על כל דבר בעולם, כמ"ש בגמ' גיטין על אשמדאי כשתפס אותו בניהו כדי להשביעו שיתן את הטבעת שיוכלו לתפוס את השמיר לצורך אבני המקדש, והכנים יין בתוך הבור מים שלו, ובתחילה כשפתח אשמדאי את הבור שלו וראה שהוחלפו המים ביו, אמר כמה פסוקים שאסור לשתות יין, והזכיר פסוק 'לץ היין' וכו' אך לאחר שהיה צמא מאד, פתח שוב את הבור ואמר פסוק 'ויין ישמח לבב אנוש', ושתה ונרדם. הרי שיכולים למצוא פסוקים לכל צד שרוצים. כך בימינו יכולים למצוא מקורות מספרי קודש לכל דבר וענין שבעולם, ע"י שמצטטים חצאי לשונות, וכמו כן כתוב 'את אשר יגרתי בא' הרי פסוק מפורש שאדם שמפחד, מביא עליו דברים רעים. ועי"ז יכולים לגייר כל עבודות זרות שבעולם.

וזה המציאות בימינו, שבחנויות ספרי קודש מוכרים ספרים כאלה של מחברי זמננו שלקחו את השיטה הנ"ל של הגויים, ומנסים 'לגייר' את השיטה הזאת, ואפי' הצליחו לקבל כמה הסכמות מרבנים שאח"כ חזרו בהם על הסכמתם.

לא אמרו הצדיקים להפוך את כח המחשבה ל'דרך חיים' כי דרך החיים הוא רק תפילה ותחנונים לפני השי"ת

והנה הם מצטטים מדברי מוהר"ן מברסלב זי"ע שכתב בשיחות הר"ן על עוצם כח מחשבת האדם, שזה יכול להביא לאדם מעות. וטעות בידם שהרי מעולם לא אמר רבי נחמן שכך צריך האדם לחיות למעשה, שיקום בבוקר ויחשוב מחשבות חזקות שהיום הוא הולך להצליח, רבי נחמן מלמד שהעיקר הוא רק לשפוף שיח לפני השי"ת כדבר איש אל רעהו. אך אותם ה'מגיירים' אומרים שכל מהות התפילה הוא רק כדי לחזק את הרצון ואת המחשבה החזקה, וכשיש לאדם כאבים בלב, הוא צריך לפרוק את ההרגשים שלו, וממילא הוא מתפלל כלפי השי"ת לטהר הלב מהכאבים, ואז הוא יפעיל את הכח של המחשבה החזקה שלו, וימשיך לעצמו עם מגנט כל ההשפעות.

אנחנו התחנכנו על האמונה הברורה והמזוככת שהקב"ה גוזר על כל אדם אם יהיה

חכם או טיפש, עשיר או עני, אך הטועים עזבו דרך חיים, ולשטותם יכול כל אדם ואדם בכח המחשבה שלו להפוך לחכם ועשיר ונואם בחסד עליון, הכל כפי רצונו החזק, כי כל מה שחסר לאדם, עשה האדם לעצמו, ואם ירצה, יהיה עשיר מופלג.

התפשטות הכפירה בימינו אצל חסידים ואנשי מעשה

ואנשים עם זקנים ארוכים וכובעים רחבים מלמדים את השיטה הזאת, והם מודים שלמדו את החכמה הזאת מהספרים החיצוניים, ספרי מינות ואפיקורסות, ובוזה עברו על לאו דאורייתא 'לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם' כדפי' הרמב"ם 'אחרי לבבכם זו מינות'. ולאחר שנכשלו בכך, הם באים לגייר את השיטה עם קטע מדברי הרמח"ל ועוד כמה שורות משיחות מוסר של רבי חיים שמואלביץ, וממכתב מאלהו מהרב דסלר, וכמה לשונות של מהר"ל בפרק חלק, וכך מגיירים שיטת הגויים והכופרים העומדים כנגד האמונה הפשוטה שכתוב בסידור 'אני מאמין באמונה שלימה שהקב"ה עשה ועושה ויעשה לכל המעשים', הוא לברו עושה הכל, ואין אדם יכול לעשות כלום, לא בידי ורגליו, ולא במחו ובמחשבותיו.

ולא עוד אלא שהפכו את כח התפילה ככלי כרי לחזק את כח המחשבה, ואז להסתדר לבר, ולא שצריך באמת ישועה מהקב"ה. רחמנא ליצלן.

והנה הגם שהגויים כתבו את הספרים לא הזכירו שם את השי"ת, כמוכן. מ"מ באים המגיירים ומשליכים דברי אמונה בתוך דברי הכפירה, ומוסיפים בכל פעם 'מס שפתיים' שזה חסד השם שהוא הכניס בך כח להמשיך על עצמך בכח המחשבה, כל מה שתרצה, כיון ששלמו כל כמה שורות 'מס שפתיים', הם מתירים לעצמם לכתוב דברי כפירה, להסביר לאדם כמה הוא כח המחשבה שבו.

הלב נקרע בראותנו בחנויות ספרי קודש כמו אור החיים ועוד, מונחים שם אלו הספרים שמגיירים את שיטת הגויים שנקרא 'הסוד', כמו כן יש מרצים והרצאות ללמד את השיטה הזאת בסדנאות וקורסים, להחכים את האדם שיתחיל להסתדר לבד בחיים, שהכל יהיה לו הכי טוב שבעולם. הרי זה מנוגד לאמונה הקדושה מזמן אברהם אבינו ע"ה עד היום. בשלמא אם לא היו מזכירים שם שמים, לא היה צריך לדבר נגדם, אך כיון שמזכירים בכל דף 'וכך אמר הרב פרידלנדר' 'וכך אמר הרב דסלר' 'וכך אמר רבי נחמן מברסלב', 'וכן כתב הקדושת לוי בפרשת בשלח', הרי צריך לצעוק שהם הופכים כל אלו הספרים כמפתח לעבודה זרה.

אמירת שירה לפני הישועה אינה המשכה בכח המחשבה, אלא דביקות בבטחון בהשי"ת לבדו

והרי דברי הקדושת לוי למדנו כאן בשיעור, שמדבר שם שיש מדרגה שהאדם יכול לומר שירה עוד לפני הנס, אפי' לפני שהוא רואה את הישועה בעיניו, הוא כבר סומך על רחמי ה' ומתחיל לשיר באהבה. ובאים השוטים האפיקורסים ומגלים

פנים בתורה שלא כהלכה שהאדם עצמו ע"י שהוא שר שירה לפני הישועה, הרי הוא ממשיך את הנס, והם קרעו את הים ע"י השירה, הכל בכח האדם בעצמו, והם אומרים בפירוש שהאדם הוא בעל הכחות כולם, נכון שהם מוסיפים שהקב"ה נתן לו את הכח הזה, אבל כל זה אין לזה שייכות כלל לא למצוות ולא לעבירות. כי אותם קורסים של החרדים עושים קורסים לחילונים, לא מדובר שם מטהרה וכשרות ושבת, כי אין זה חלק מהחיים, החיים זה רק למשוך שפע לעצמו, ומוסיפים לשון של רבינו יונה שאפי' רשע הבוטח בה', חסד יסובבנו.

והרי אנו יודעים שאם הגוי יכול לחיות עם מהלך כזה, זה בעצמו סיבה שאנו לא נוכל לחיות כך, כי מפתח החיים שלנו הוא רק לתורה ומצוות בלבד, לא למשוך לעצמי שפע, וכל מה שאני צריך בחיים אני רק מתפלל לפני השי"ת, בורא כל העולמים, שהוא עשה ועושה ויעשה הכל. הגם שאסור לעיין בתפילתו, וכתבו התוס' שאסור לחשוב שכיון שהתפללתי מוכרח שאוושע, כי כח התפילה הוא יחד עם ביטול לפני ה', ואין לנו שום כח להמשיך במגנט ישועות ורפואות.

תחשוב רזה תהיה רזה

כל כך השתגעו עד שהם אומרים שעם מחשבות חזקות יכול אדם שמן להיות רזה, שיחשוב חמש עשרה פעמים ביום 'אני רוצה להיות רזה' וממילא יהפכו מערכות הגוף להתחיל לעבור, יתכן שזה עובר בפועל, והמצב יותר גרוע אם זה מצליח, זה לא קשור אם יש להם הצלחה או לא. אך המציאות שאע"פ שיתכן שיש להם כונה לטובה, וימחל להם השי"ת על מעשיהם, אך הדבר נורא ואיום, כי דרך התנה"ק שבראש השנה גוזרים על אדם, ובתשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה, ולא ע"י צמצום המחשבה החזקה.

הגויים עקבו אחרי כמה אנשים שהצליחו בחיים, ופיתחו שיטה עקומה

מקור הטעות הזאת התחיל מכמה גויים שהחליטו שיש איזה סוד איך אנשים מצליחים בעולם, ועקבו אחרי ארבעה מוצלחים בעולם, איך הם מתרוממים, ומזה פיתחו שיטה שכל מי שיעשה כמוהם, יהיה גם הוא מוצלח, ומוכרים את השיטה הזאת לכל האומות. ודבר זה מנוגד לראש האמונה שלנו, שכל ההצלחות רק בידי השי"ת. מה שיכולים לעשות בכח המחשבה הוא לחשוב מה שכתוב בביאור הלכה סי' א', לחשוב ממצאות הבורא, מאהבת הבורא, יראת הבורא, ואחרות ית"ש, ולא לתור אחרי עינו ולבבו.

וכל הלשונות שהעתיקו מספרי קודש, לא כתוב באחד מהם שזה יהיה דרך חיים, לחשוב כל היום מחשבות חזקות כאלה.

הנה יש לפני חלק מהספר החיצוני שהוא המקור לכל אלו הספרים, לא עיינתי בו כי אסור לעיין בו. כתוב שם פרק שלם על 'תודעת השפע' 'משהו נפלא עומד

להתרחש' 'אני ראוי ומגיע לי מכל הטוב שבעולם'. כי כשאתה לא תחשוב שאתה ראוי ומגיע לך, עשית מחסום להשפע שלא יכול לבא עליך. הם אומרים שזה מצליח, ואם זה מצליח, אין זה סימן שאין זה כפירה ואפיקורסות, כי יהודי לא חי כך.

אולי היה צריך לציין שמות הספרים שלהם, שאסור לקרוא בהם, כי אני נכנס בבתיים של אנשים כשרים ואני רואה את הספרים על השלחן, שאלתי אותם, אין מותר לקרוא בזה, וענו לי, שהפרק הזה שמדבר כך, אינם קוראים אותו, הרי אסור להחזיק בעולם ספר שבתוכו יש פרק של מינות וכפירה, והרי אסור לומר שם דבר שבקדושה, כל הקידוש וההבדלה והמעשים טובים הולכים לקלי' רח"ל.

עשו כלאיים בין תורה הקדושה לספרי הגויים, והם מפיצים יותר ויותר, והלב נקרע כשרואים שהם מצליחים להכנס בלבבות האנשים הכשרים, הן בחוץ לארץ והן בארץ ישראל, יש מודעות על קורסים וסדנאות, 'אתה תוכל להצליח!!!'. הלו, מי אומר שאני אצליח? אם הקב"ה יחליט שאצליח, אצליח, ואם לאו לאו.

טובל ושרץ הסדנא בידו

היום הולכים למקוה, להטהר מהטומאות והרעות הכוזבות, ובדרך למקוה יש כמה מודעות על קורסים כאלה, תבא לקורס שתיים עשרה שיעורים תראה בשטח שתתחיל להצליח, אנשים יתחילו לאהוב אותך ויהיה לך חברים וידידים, כל עבודה שתצצה להתקבל שם, תתקבל. הסבתא אמרה לנו שאם רוצה להתקבל באיזה מקום, אומרים כמה פרקי תהלים ונותנים צדקה לקופת רמבעה"ג, ומתחננים ומבקשים ישועה מלפני השי"ת, ומשפרים מעשינו, ומתעוררים בתשובה, אך מהיום והלאה, כל זה סיפורי סבתא, כי יכולים להמשיך על עצמנו הכל 'אתה תרע אנגלית', 'אתה תצליח', אתה ואתה ואתה.

מהר"ם שיק כותב שזה היה המהדורא בתרא של העבודה זרה לאחר המבול, כביכול הקב"ה עשה מבול על כל העולם, ונח התאמץ בכח המחשבה החזקה שלו, והצליח לצלוח את המבול... מי שלא היה לו מחשבה מדי חזקה, לא הלך עם נח, וימח את כל היקום. אין להם צד לומר שהתיבת נח היה נס, אלא שזה סיפור הצלחה של האדם שהוא יכול להצליח לעבור אפי' מבול, גם אתה הבה נבנה לנו עיר, קרדומות של אותו סוד, ונכה שם עם הראש בשמים, בכח המחשבה, וכך תצליח בכל מה שתצצה.

הפכו את התפילה לאמצעי לחיזוק המגנטי שבמה

ומכיון שמדובר ביהודים חסידיים ושומרי תורה ומצוות, הרי מוכרח להם 'לתרץ' את ענין התפילה, לכן כותבים שהתפילה זה רק פינה לפרוק את הכאבים מהראש, אך השפע לוקחים לבר בכח המחשבה, בני חיי ומזוני וכל טוב.

כך הם גם מעוותים את כח ההשגחה הפרטית, ומספרים שם סיפור שהוא חיפוש מספר טלפון של חבר, והתאמץ מאד למצוא את זה, ולפתע הגיע אליו ספר שהיה כתוב שם אותו מספר טלפון שחיפש. אנחנו מסתכלים על סיפור כזה כהשגחה פרטית, ואנו רגילים בזה מדי יום ביום, אך הם מטעים שכיון שרצה מאד חזק, וחשב מחשבה חזקה, הוא עצמו גלגל את הכל שיגיע לפניו אותו מספר טלפון, רחמנא ליצלן.

המהר"ם שיק כותב שזהו העבודה זרה השני, הראשון היה מדור אנש שמחזק אותם השי"ת מן העולם, השני הוא אלו שמכירים שהמקור הוא מהשמים, אך לא האלקים במרכז, אלא כח האדם במרכז, והמגיירים מוסיפים שהאדם - שהקב"ה נתן לו את הכח העליון, הוא במרכז. בבחי' ונעשה לנו שם, כיון שאחת לאלף ותרנ"ו בא מבול, נעמוד חזק עם מדיטציות ובכח מחשבה חזק, במקום מבול ירד כסף.

גם בתוך בית כנסת שמתפללים שם להשי"ת, יכולים לתלות מודעות על קורסים כאלה, הם מרוויחים המון כסף מהסדנאות, אני איני מדבר כאן בשביל כסף. ופלא שאם הם מאמינים בטעות זה, מה צורך להם למכור סדנאות בשביל כסף, יחשבו שיגיע כסף ודי בזה...

מעשה נורא מבטחון אמיתי בהשי"ת

כך יכולים גם להחזיק את הספרון של מדיטציה בתוך תיק של טלית ותפילין, כי הדברים נכתבו כאילו שמקורם מספרי קודש חצאי ציטוטים משיחות מוהר"ן והרה"ק מלובלין, שארי ליה מאריה. איך לוקחים דברים קדושים ומהפכים לעבודה זרה, הפכו חצאי ציטוטים מספרי קודש לדרך חיים, הרי עיקר דברי הקדושת לוי הנ"ל הכוונה שכשיהודי רבוק כ"כ בהשי"ת באמונה בהירה, והקב"ה מושיעו. כמעשה שהיה עם הבעש"ט שהיה יהודי שהיה צריך לשלם חמש מאות רובל לפריץ, ובהגיע זמן הפרעון יצא לכיוון ביתו של הפריץ לשלם את החוב מבלי שיהיה לו פרוטה בידו, שאל אותו הבעש"ט, איך תשלם? השיב היהודי 'השי"ת יעזור'. לא שהוא הולך לחשוב חזק שיהיה לו כסף, ואכן באמצע הדרך עצרה עגלה וסוחר ביקש לקנות ממנו את היער במאתיים, היהודי התעקש למכור רק בחמש מאות, הסוחר הציע מאתיים חמישים, והיהודי מתעקש על חמש מאות, כי זה הסכום שהוא צריך עכשיו, כ"כ היה חזק בבטחונו בהשי"ת עד שנתן לו הסוחר חמש מאות רובל, והלך לבית הפריץ ושילם החוב בזמן הפרעון, בשלום ושלוח.

זהו כח הצדיקים שהם רבקים באמונה ובטחון בהשי"ת, ולא שהאדם הוא מציאות. כי החילוק בין אמונה ועבודה זרה הוא רק מן הדק כחוט השערה קטן מאד, באמונה ובטחון האדם הוא כלום וכלום, ובקורסים וסדנאות האדם הוא המציאות, ומהפכים האמונה לכפירה, שהיהודי הנ"ל קיבל את החמש מאות רובל,

בגלל שהוא רצה מאד חזק, הוא משך לעצמו את ההצלחה.

שיטת ה'סוד' אינה קשורה לשמירת התורה כלל

והרי גם חילוני שעבר את הסדנא הזאת והתחיל 'להצליח' בחיים, והם אומרים שלא חסר תורה ומצוות כדי ללמוד את השיטה הזאת, רק תחשוב טוב יהיה טוב, אין לזה שום קשר להנהגה שלך, אלא שכשמדברים לחרדים מכניסים קצת את הקב"ה בתחילה וסוף וגמרנו. ובונים על עצמם על חצאי דברים מהספה"ק, כמו שאשמדאי שותה יין ומוצא פסוק 'ויין ישמח לבב אנוש', והרי כל ציטוט שהם מביאים צריך לעיין שם היטב מה כתוב לפניו ולאחריו, את אשר יגורתי בא, כתוב באמצע דברי הנביא שהוא מוכיח את כלל ישראל שיעבדו את השי"ת באמת ובתמים.

כך הם גם מסלפים דברי הדעת תבונות באות ל"ו. שכתב מה שהנשמה שואלת את השכל מה עבודה יש באמונה, הרי דבר פשוט הוא זה שמאמינים בהשי"ת שהוא אחד ואין זולתו. השיב לו השכל, בא ואראך איזה טעויות יש בעולם, עד שתראה שצריכים ללמוד 'דעת תבונות' כדי להיות יהודי מאמין, כי בפסוק כתוב 'אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו' ארז"ל בגמ' 'אפילו לדבר כשפים', כי מה שאנו אומרים שה' אחד, אינו די שנבין שהוא אחד במציאותו ושאיך בורא אלא הוא, אלא צריכים אנו להבין עוד מה שלימד אותנו אע"ה שאין שום כח שולט ומושל אלא הוא, ואין מנהיג בבריאה אלא הוא, 'ואין מעכב על ידו ואין מונע לרצונו'. היינו גם כשתחשוב כל היום מחשבות רעות על עצמך, אם רצונו יתברך להטיב לך, הוא ייטיב לך, וכן להיפך. כמו שכתוב ברבון העולמים 'ידעתי כי הנני בידך לבד כחומר ביד היוצר' וכמ"ש 'אני אני הוא ואין מיד מציל' וכ"כ איוב 'והוא באחד ומי ישיבנו', ומי יאמר לך מה תעשה'.

טעות הע"ז שהכל תלוי בחריפות מחשבת האדם

הטועים אומרים שבוודאי יכול אדם לומר לה' מה לעשות, לא להתפלל, התפילה זה רק פירוק הרגשות ומדיטציה רח"ל, הרמח"ל מונה שם כמה דעות טעותות של עבודה זרה, השלישי הוא דעת הטועים 'שהקב"ה הטביע בתחתונים שהשתדלותם וחרירותם הוא המועיל, ועצלותם הוא המזיק', ממש כאותה שיטת ה'סוד' שכל מה שתרצה בחריפות וחוזק, תצליח, וגם שידוך לבת שלך תוכל להמשיך ע"י תוקף הרצון, מי צריך לבקש רחמי ה'? והם מוסיפין שזהו הטבע שעשה הבורא בתחתונים, וזה מה שכתוב 'כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה'. כך מביא שם הרמח"ל חמשה טועים שגם כשאומרים ה' אלקינו ה' אחד, הם טועים באלו הטעויות. ומה שביטלו חז"ל את העבודה זרה הוא רק הע"ז המגושם להשתחוות לכול עץ ולומר אתה יצרנתו, זה מה שהתבטל, אך שאר העבודות זרות נשארו, וכפי הנראה שהם כלולים במה שכתב האוצר החיים והנועם אלימלך שנהפך

יצרא דע"ז ליצר הממון, והם מבטיחים שתוכל לעשות הרבה כסף עם מחשבות, זהו יצרא דממון.

אנשים נכנסו לאקסטזה לתרץ את שיטת הגויים האלה, ועושים הרבה כסף, נכנסים לקבוצות ופירמידות, ועושים הון עתק. ויושבים בשיעוריהם יהודים במוצאי שבת עם שטריימלאך, מה לך לחפש שם, לך תלמוד מוסר וספרי חסידות, ובכלל מי גילה לך שסוד החיים הוא להצליח בחיים? הרי אני ידענו שהסוד בעוה"ז הוא לעבוד את השי"ת, כמו שהחפץ חיים היה עני ואביון מגוזלו, וכתב מכתב לאמריקה על ששלחו לו דולר לכבוד שבת, ושש ושמוח שיש לו לחם לאכול, זהו הסוד של החיים. האם הסוד שצריך לגלות הוא ההצלחה בחיים הגשמיים, הרי צריך להטהר מהקליפות, לא לתת לנשים ולילדים ללכת לשמוע אותם, הנשים אין להם ש"ס ולכן הם הולכים לשמוע כל מיני דרשנים, צריכים מאד מאד להזהר מהם שומעים, כי המשפחות סוחבים זה את זה, וכמעט שלא נעקר העיקר ששתל אברהם אבינו, רח"ל משפחות חשובות חסידים ואנשי מעשה נופלים לעבודה זרה.

צמיד אנרגיה

כתב הרמב"ם בהל' ע"ז כל מחשבה שגורם לאדם לעקור עיקר אחד מהאמונה, או מחוייבים שלא להעלותו על לבנו, ולהסיח דעתנו ממנו. ולראבון לב, מוכרים את הספר הזה בחנויות ספרים החורדים, ומצורף בסוף הספר 'צמיד אנרגיה במתנה' שכל מי שילבש את הצמיד, יראה בחוש שדברי הספר יכנסו בלבו, כי כשהכין את הצמיד הוא חשב מחשבות מאד חזקות והכניס שם אנרגיות חיוביות, וכל הלובש את הצמיד יתחבר לכל הנ"ל.

וכמובן שהאדם שהכין את הדבר, חשש שיבינו שזה ממש עבודה זרה, מה עשה, הוסיף שם סעיף שיכולים לעשות את האנרגיה גם עם העט שלך, הצמיד רק בא להזכיר לך דברים טובים, כמו כשתלבש את השעון זהב שקבלת כשהיית חתן, זה מזכיר לך דברים טובים, כך תתפוס איזה חפץ שמזכיר לך דברים טובים, ואז תחזור לכח המחשבה החזקה, שזה ממש מרידה בה' ובמשיחו, באצטלא של קדושת לוי, שיחות הר"ן, רבי אליהו לאפיאן, ורבי חיים פרידלנדר.

לא ניכנס עכשיו בסוגיה של צמיד אנרגיה וכו', כלל הדברים שכל דבר שאי אפשר להסביר לילד בן חמש איך שזה עובד, יש בזה חשש קוסם ומכשף, הן אמת שיש דברים סגוליים כמו אבני החושן המסוגלים לחן, ומובא בספרי קדמונים, אך גם בזה לא המליצו בזה חז"ל לחיות עם זה תמיד, לקנות אבן אודם לחן, ואבן פטרה לשמחה, ואבן ברקת לעצבים וכו', ומדוע לא הלכו אבותינו עם כל אבני החושן על לבם? מדוע לבקש בברכת שים שלום על 'חן', לך לקנות אבן אודם הרי כתוב ברבינו בחיי סגולת כל אבן, האם כך נסדר את החיים, האם היו ברור מן

הדורות חיים יהודיים כך, הרי עיקר היהדות לבקש בתפילה על חן חסד ורחמים, ומתפללים ונותנים צדקה לקופת רבי מאיר בעל הנס. ולא רבוקים בסגולות. האם שמענו שכל מי שלא מצא אבן האודם, שוב לא יהיה לו חן כל ימי חייו?

ומהו הצמיד האנגריה, שהמוכר אמר/לחש על הצמיד 'כל מי שילך עם הצמיד יהיה לו טוב', ואמר את זה בקול ובכח, בעיניים עצומות ואגרופים קמוצות, והוא מאמין בכחות שיש בו, שבוודאי יכנסו כל ההשפעות הטובות בתוך הצמיד הלז. נעביך נעביך זהו דור הפלגה כדברי מהר"ם שיק, שאדם מדמה בנפשו שהוא יכול להכניס שפע ולהשפיע כוחות, וכדי ל'ייהר' את הפרנסה שלו, הוא מוסיף לתועלת השומעים ש'הקב"ה רצה כך שיהיה לי את הכחות הללו'. שהוא רצה שתוכח להכריח אותו בכך, ולא עוד, אלא שמוסיפים פסוק בשיר השירים 'מלך אסור ברהטים', כביכול הקב"ה הוא מלך אסור ברהיטי המחשבה שלך, לעשות כפי כח המחשבה של האדם, עפ"ל. הם מלהזכיר. הרי צריכים לרחוץ את האזניים לאחר ששומעים דברי הבל כאלה, ולשנן מחדש על י"ג העיקרים להאמין שהקב"ה מצוי ראשון והוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים כולם, והוא גומל טוב לשומרי מצוותיו ומעניש לעוברי מצוותיו, ולא להתפעל מאנשים העומדים ומדברים בלשון משון עם ראיות לדבריהם, מענייני העין הרע, כי אי אפשר לקחת חצאי דברים ולבנות יהדות חרשה, היהדות הצרופה הוא מה שהסבתא חינכה אותנו בעגלה, שהכל ביד ה', ואומרים תהלים ומבקשים אין הכונה שהקב"ה לא יפריע לי להמשיך על עצמי את השפע, כי אני לא יכול לעשות כלום להמשיך על עצמי פתקא טבא, רק תשובה ותפילה וצדקה מבטלים הגזרה, ומתפללים והולכים לחכם שיבקש עלינו רחמים.

נשוב לאמונה הצרופה בהשי"ת כמו שקבלנו מאאע"ה

ועל כן נקוה לך ה' אלקינו להעביר ה'תת הברה' מן הארץ, וכל שיטות ה'תת הברה' כרות יכרתון, כי הוא אסור בהנאה ממש, אין חילוק אם משתחוה לבול עץ או למח שבאדם בעצמו, אין שום כח בעולם לפעול דבר רק השי"ת לבדו עושה הכל, זהו יסוד האמונה והתפילה שלימד אותנו אברהם אבינו עליו השלום.